

To bi moglo u praksi imati kao posljedicu nesavjesno postupanje ili nenar oštetiitelja u svim slučajevima kada bi se radilo o osiguranom oštećeniku.

Uostalom, u konkretnom slučaju nisu postojale nikakove zapreke da i tuženi kao prijevoznik osigura robu koju prevozi, pa bi se oslobodio rizika da naknadjuje nastalu štetu bilo vlasniku oštećene robe direktno, bilo s naslova regresa njegovom osiguratelju.

Iz svih navedenih razloga valjelo je tuženikovu žalbu kao neosnovanu odbiti, a pobijanu prvostepenu presudu potvrditi.

V.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 11.V 1963.

Vijeće: Ratko Zlodre, Gabro Bedovinac, dr Branko Jakaša

Osiguranje automobila - Osiguranik koji zajedno s osigurateljem zapisnički ustanovi razlog oštećenja osigurane stvari, može naknadno pobijati tako utvrđeno činjenično stanje

Stranke su sklopile ugovor o osiguranju automobila. Nakon što je na automobilu nastao kvar, one su zapisnički utvrdile da je uzrok kvaru zamorenost materijala, a taj rizik osiguratelj na sebe nije preuzeo. Osiguranik naknadno tvrdi da je ustanovljeno da zamornost materijala nije bio uzrok oštećenju, pa tuži osiguratelja za naknadu štete. Prvostepeni sud je udovoljio tužbenom zahtjevu.

Protiv prvostepene presude podnio je tuženik žalbu, u kojoj je predložio da žalbeni sud preinači pobijanu presudu i tužitelja odbije s tužbenim zahtjevom.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz ovih razloga:

Tužitelj u svojoj žalbi ostaje kod svoga prijašnjeg stajališta, da do štete na automobilu nije došlo zbog konstrukcione greške, nego zbog zamora materijala, a da taj slučaj prema čl.4 Pravila tuženik ne osigurava.

Ovo tuženikovo stajalište nije opravdano, jer je prvostepeni sud baš radi utvrdjenja te sporne činjenice proveo dokaz stručnim vještačenjem.

Kako je stručni vještak isključio da je do loma rukavca došlo zbog zamora materijala, te da je do loma moglo doći samo

zbog konstrukcione greške rukavca, pravilno je prvostepeni sud zaključio da se ovdje obistinio osigurani slučaj iz čl.3 al.1 tač.2 Pravila za osiguranje strojeva, strojnih sprava, instalacija i aparata od opasnosti oštećenja, pa da je tuženik stoga dužan platiti tužitelju osigurninu.

Pozivanje tuženikovo u žalbi na navodno protivno stajalište drugoga sudskog vještaka nije od značenja, tim više što tuženik u žalbi nije priložio navodno protivno mišljenje toga vještaka.

Neosnovano je i tuženikovo stajalište da su stranke zajednički u smislu čl.12 spomenutih Pravila utvrdile da je šteta nastala zbog zamora materijala, i da su stranke na taj način konačno utvrdile okolnost koja je dovela do oštećenja, pa da nakon toga ne mogu postavljati nikakvih daljnjih zahtjeva.

Prema spomenutim pravilima tuženik je dužan naknaditi nastalu štetu, ako je istinit osigurani slučaj iz čl.3.

Činjenica da je tuženik bilo iz neznanja bilo u zabludi dana 10.II 1962. potpisao zapisnik, kojim je utvrđeno da je do oštećenja traktora došlo uslijed zamora materijala, ne može, u skladu s prevnim pravilima građanskog prava, imati za posljedicu gubitak prava za tužitelja, ako se naknadno utvrdi da je do štete došlo iz drugih razloga za koje je tuženik obavezan platiti osigurninu.

Budući da je baš u konkretnom slučaju naknadno utvrđeno da je do štete zaista došlo iz razloga koje tuženik osigurava, a jer tuženik niti u prvostepenom postupku, a niti u žalbi nije prigovorio visini utužene štete, pravilno je prvostepeni sud obvezao tuženika da tužitelju plati osigurninu.

R.Z.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 6.VIII 1963.

Vijeće: dr Tomislav Haramustek, Zvonimir Pavić, Nikola Vučković

Osiguranje - Osiguratelj koji nastupa mjesto osiguranika ne stječe originalno pravo prema štetniku nego izvršava osiguranikovo pravo - Rok osiguranikove zastare vrijedi i za osiguratelja - Za osiguratelja koji prema željeznici nastupa mjesto imaoća prava rok zastare iznosi godinu dana

Tokom željezničkog prijevoza bio je oštećen jedan teodolit. Osiguratelj je nadoknadio štetu i tuži željeznicu da mu